

Tožba, vložena 9. novembra 2016 – Irska/Komisija**(Zadeva T-778/16)**

(2017/C 038/48)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: Irska (zastopniki: E. Creedon, K. Duggan in A. Joyce, agenti, P. Baker, QC, S. Kingston, C. Donnelly, B. Doherty in A. Goodman, barristers, P. Gallagher, D. McDonald in M. Collins, SC)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- sklep Komisije C(2016) 5605 final z dne 30. avgusta 2016, naslovljen na Irsko, o državni pomoči SA.38373 (2014/C), ki jo je Irska dodelila družbi Apple, razglasi za ničen;
- Komisiji naloži plačilo stroškov Irske.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji, ker je napačno razumela irsko pravo in upoštevana dejstva.
 - V sklepu je napačno ugotovljeno, da sta mnenji, ki so ju leta 1991 in 2007 podali irski Revenue Commissioners (komisarji za prihodke), vsebovali „odpoved“ davčnemu prihodku, ki bi ga bila Irska sicer upravičena pobrati od irskih podružnic družb Apple Sales International (ASI) in Apple Operations Europe (AOE). Mnenji nista odstopali od irskega prava. Običajna davčna pravila, ki se na Irskem uporabljajo za podružnice družb nerezidentk, so vsebovana v oddelku 25 Taxes Consolidation Act iz leta 1997. V mnenjih je bil preprosto uporabljen oddelek 25, ki v skladu z načelom teritorialnosti obdavčuje zgolj dobiček, ki ga je mogoče pripisati podružnici, ne pa tudi dobiček družbe, ustvarjen zunaj Irske. V sklepu so prav tako napačno opredeljene dejavnosti in odgovornosti irskih podružnic družb ASI in AOE. Te podružnice so izvajale rutinske naloge, vendar so bile vse pomembne odločitve v družbah ASI in AOE sprejete v ZDA, dobiček, ki je izhajal iz teh odločitev, ni bil pravilno pripisan irskim podružnicam družb ASI in AOE. To, da je Komisija pravice intelektualne lastnine družbe Apple pripisala irskim podružnicam družb AOE in ASI, ni v skladu z irskim pravom in poleg tega ni v skladu z načeli, za katera trdi, da jih je uporabila, z njimi pa tudi ni skladna njena izjavljena zavrnitev, da bi upoštevala dejavnosti družbe Apple Inc.
2. Drugi tožbeni razlog: Komisija je storila očitne napake pri presoji državne pomoči.
 - Trditev Komisije, da je bila družbama ASI in AOE podeljena „prednost“, je napačna. Mnenji nista odstopali od „normalne“ obdavčitve, ker družbi ASI in AOE nista plačali nič manj davka, kot sta ga dolgovali na podlagi oddelka 25. Komisija prav tako napačno trdi, da sta bili mnenji selektivni. V referenčnem sistemu Komisije je napačno prezrto razlikovanje med družbami rezidentkami in nerezidentkami. Komisija skuša na novo napisati irska pravila o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, tako da bi morali Revenue Commissioners ob upoštevanju mnenj uporabiti Komisijino različico neodvisnega tržnega načela. To načelo ni del prava Unije ali upoštevnega irskega prava v zvezi s pripisovanjem dobička podružnicam in trditev Komisije ni v skladu s suverenostjo držav članic na področju neposrednega obdavčevanja.
3. Tretji tožbeni razlog: Komisijina uporaba neodvisnega tržnega načela je nedosledna in očitno napačna.
 - Tudi če bi bilo neodvisno tržno načelo pravno upošteveno (česar Irska ne sprejema), ga Komisija ni dosledno uporabila niti ni preučila celotnega stanja skupine Apple.

4. Četrty tožbeni razlog: podredna obrazložitev Komisije je napačna.

- Komisija je napačno zavrnila dokaze izvedenca, ki jih je predložila Irska in ki so izkazovali, da tudi če se uporabi neodvisno tržno načelo (česar Irska ne sprejema), je davčna obravnava družb ASI in AOE v skladu s tem načelom.

5. Peti tožbeni razlog: podredna obrazložitev Komisije je napačna.

- Komisija napačno vztraja, da je neodvisno tržno načelo vsebovano v irskem pravu, da oddelek 25 ni bil dosledno uporabljen ali da oddelek 25 podeljuje kakršno koli nedopustno diskrecijsko pravico. Oddelek 25 Revenue Commissioners ne podeljuje nobene take pravice.

6. Šesti tožbeni razlog: Komisija je storila bistvene kršitve postopka.

- Komisija ni med preiskavo nikoli jasno pojasnila svoje teorije o državni pomoči in sklep vsebuje dejanske ugotovitve, o katerih se Irska nikoli ni imela priložnosti izjaviti. Komisija je prekršila dolžnost dobrega upravljanja, ker ni ravnala nepristransko in v skladu z dolžnostjo skrbnega ravnanja.

7. Sedmi tožbeni razlog: Komisija je kršila načeli pravne varnosti in legitimnih pričakovanj.

- Komisija je kršila načeli pravne varnosti in legitimnih pričakovanj, ker se je sklicevala na domnevna pravila Unije, ki prej niso bila nikdar določena. Ta so nova in njihov obseg ter učinek sta popolnoma negotova. Komisija se sklicuje na dokumente OECD iz leta 2010, vendar teh (tudi če bi bili zavezujoči) ni bilo mogoče predvideti leta 1991 ali 2007.

8. Osmi tožbeni razlog: Komisija ni bila pristojna za sprejetje sklepa in je kršila člena 4 in 5 PEU ter načelo fiskalne avtonomije držav članic.

- Komisija v skladu s pravili o državni pomoči ni pristojna za enostransko nadomestitev stališča države članice glede geografskega področja in obsega davčne jurisdikcije te države članice z lastnim stališčem. Namen pravil o državni pomoči je spopasti se z državnimi posegi, ki dajejo selektivno prednost. Pravila o državni pomoči po njihovi naravi ne morejo odpraviti neskladij med davčnimi sistemi na globalni ravni.

9. Deveti tožbeni razlog: Komisija je očitno kršila člen 296 PDEU in člen 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

- Komisija je očitno kršila svojo dolžnost jasne in enoznačne navedbe razlogov v sklepu, ker se je hkrati oprla na zelo različna dejanska stanja, ker je bila v protislovju sama s seboj glede vira pravila, ki naj bi ga Irska prekršila, in ker je namigovala, da je Irska dodelila pomoč v zvezi z dobičkom, obdavčenim v okviru drugih jurisdikcij.

Tožba, vložena 29. novembra 2016 – QC/Svet Evrope

(Zadeva T-834/16)

(2017/C 038/49)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: QC (Otok Lesbos, Grčija) (zastopnik: Ch. Ladis, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evrope

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- „Deklaracijo EU–Turčija“ z dne 16. marca 2016, ki je bila isti dan objavljena v sporočilu za medije št. 144/16, razglasi za nično;